



## Описки-самописки

Пудовий вирок.  
Сумокритика.  
Тесть мундира.  
Цивільна страва.  
**Василь МОМОТЮК.**  
Чернівецька обл.

### • БУВАЛЬЩИНА

## Звідки пішла...

**П**РАЦЮЮЧИ в журналі "Перець", почув розповідь перчанського художника-шаржиста, карикатуриста Анатолія Арутюнянца про його першу зустріч з видатним поетом Андрієм Малишком.

Андрій Самійлович готувався 1962-го до свого, як у "Перці" завжди писали, першого 50-річчя. Наш журнал вирішив подати його дружній шарж на своїх веселих сторінках.

Напередодні ювілею письменника до нього і приїхав Анатолій Арутюнянець, до речі, в майбутньому заслужений художник України. Працюючи над створенням шаржу, він з посмішкою на устах весело розповідав нам, перчанам, як малював іронічний портрет без двох місяців 50-річного Андрія Малишка.

– Приходжу до нього. Він запрошує до кабінету. Я беруся за олівець і починаю малювати. Андрій Самійлович деякий час дивився на мене, а потім несподівано запитує:

– Анатолію, судячи із прізвища, воно у вас вірменського походження. А як вашого тата звали, як до вас звертатися по батькові?

– Серкісович, – відповідає Арутюнянець. – Але щоб вам було легше ви-

мовляти, можете до мене звертатися Сергієвич.

– Та я й Серкісович запам'ятаю, – каже Малишко.

Арутюнянець малює далі. У кабінеті тиша. Андрій Самійлович, порушуючи її, знову подає голос:

– Ви вже мені вибачте мою настирливість, а хто ваші батьки? По прізвищу Арутюнянець, як я вже згадався, батько ваш вірменин.

– Так, – відповідає Арутюнянець.

– І ще раз вибачте: а хто ж у вас мама?

– А мама у мене українка.

Знову наступила тиша. Після кількох хвилин цієї тиші Андрій Малишко подає вчергове голос:

– Вибачте, Анатолію Серкісовичу. Мене ще одне питання муляє: у вас тато вірменин, мама українка, ви зі мною, українським письменником, розмовляєте російською. А ким ви записалися: вірменином чи українцем?

– Я записався рускім, – відповідає Арутюнянець.

Далі сам Арутюнянець і розповідає:

– Раптом Малишко зривається з крісла. Майже біжить до бару, витягує звідти кілька пляшок, роз-

корковує. Я йому кажу: для чого так багато? Малишко не відповідає, а сам запитує: "З якої почнемо? З білої кобили – це шотландське віскі – чи з кубинського рому, чи мексиканської текіли?" Я Малишку кажу: "Це не харчі, тут я не перебираю". Він наливає півфужера козацької. Після цього просить встати і урочисто заявляє, звертаючись до мене:

– Дорогий Анатолію Серкісовичу. Я хочу з цього великого фужера випити цю градусну настоянку до дна і до цього по-братньому вас закликаю.

– А що трапилось? – запитує здивований Анатолій Арутюнянець запального Андрія Малишка. – Ви який збуджений...

– Любий мій, – каже Малишко. – Незабаром мені п'ятдесят років. Тридцять з них я ламав голову над питаннями і не знаходив відповіді – звідки пішла велика російська нація, а сьогодні, дякуючи вам, я все зрозумів. От саме за це і давайте вип'ємо. Але умова у мене – до дна!

**Олег ЧОРНОГУЗ.**  
м. Київ.

\*\*\*

Клієнт, переглянувши меню, звертається до кельнера:

– У вас тут, бачу, є відбивні однакові за вагою, але за десять і за вісім євро. Яка між ними різниця?

– До відбивної за вісім євро даємо гострішого ножа.

\*\*\*

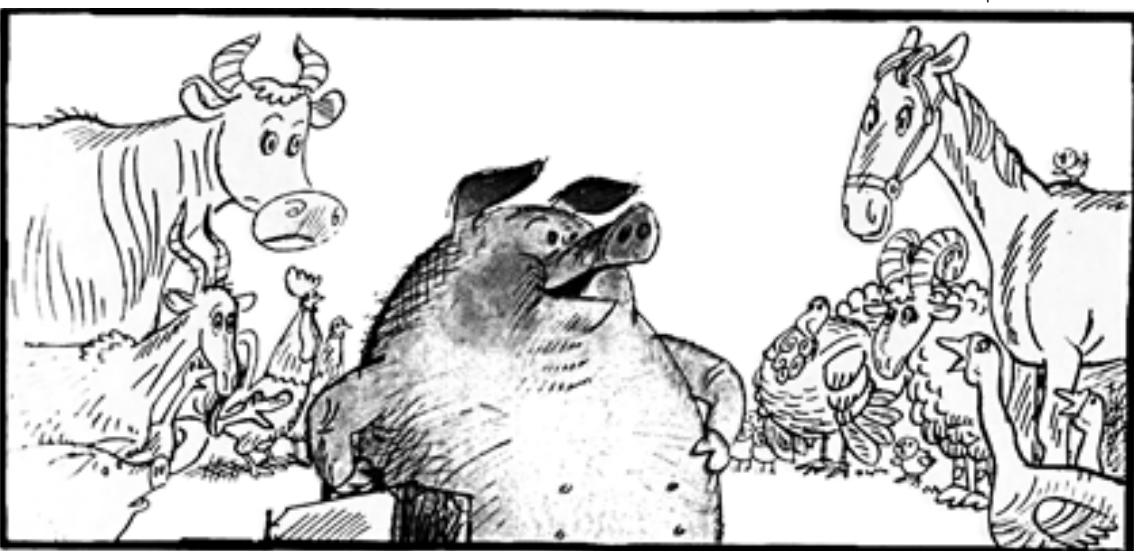
На боксерському матчі якийсь глядач кричить:

– Спенсер, вибий йому зуби! Спенсер, вибий йому зуби!

– Ви що, знайомі зі Спенсером? – цікавиться сусід невгамовного глядача.

– Ні. Але я зубний лікар його супротивника.

Мал. Сергія ГЕРАСИМЧУКА.



– Мене на Сорочинський ярмарок посилають. Кому що треба – замовляйте.

### • І СМІХ І ГРІХ

## Акційні викрутаси

Підняти ціни до небес  
І знизити враз на половину.  
В торгівлі нашій цей процес –  
Взірець акційного почину.  
І акцій ждуть, щоб участь брать.

Товар пливе, як за водою,  
Бо як же хіт не купувати,  
Та ще й за "чесною" ціною.  
І хоч в тім "хіті" до кіло  
Вже грамів двісті не хватає,

Увагу рідко зверне хто,  
Не кожен все те помічає.  
А продавці, щоб збути товар  
Й не думають, щоб ще утнути,  
Бо легко й так дурить того,  
Хто сам не проти таким бути.

**Микола ДЯГІЛЬ.**  
Чернігівська обл.

## Запитаннячко

Чому тільки починаєш звикати до негараздів, як життя стає ще гіршим?

### • ДО 30-РІЧЧЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ САТИРИЧНИМ ПЕРОМ

## НЕПРИКАЯНА СУСІДКА

Пізнавши тебе поближче,  
Послав я тебе подаль.  
**Володимир ШИНКАРУК.**

Як не крути, ти завжди поруч  
Була, Московія, і є.

У світлі дні і темну пору  
Я чула сапання твоє.  
Не раз гадюкою під боком  
Звивалась, жалила не раз,  
Себе вважаючи пророком,  
Що ледь не лусне від образ.

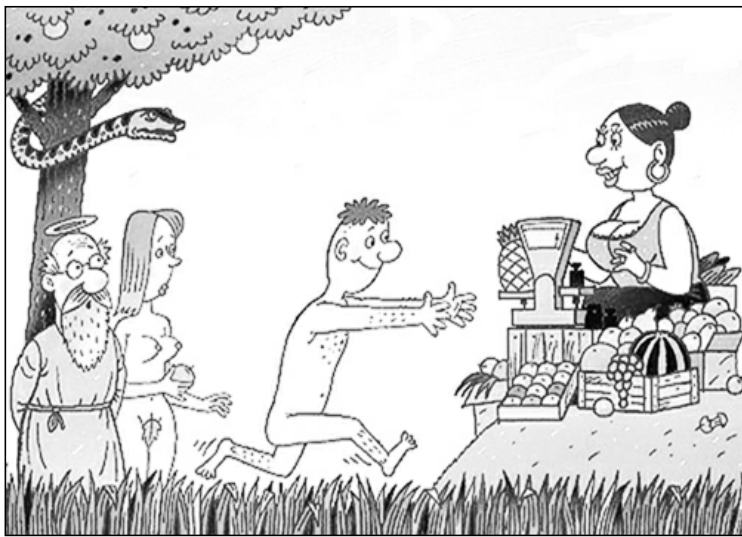
Я все терпіла, всякі муки,  
Наїлась вдосталь лободи,  
Аби діждатися розлуки  
З тобою, вилупко орди.  
Аж скреготала ти зубами,  
Аж піна з рота люто йшла,  
Коли моїх дітей рабами  
Робила ти, царице зла.

Встигала плюнути у душу,  
У плечі пхнуть, зі шляху збити,  
Зорю небесну у калюжу  
Сховати, лиш би досолить.  
Ти й нині поруч, в ці хвилини,

Кусаєш, брешеш і сичиш,  
Моїх дітей у домовини  
Вкладаєш, бо під боком ти ж.  
Своїх же найманців, ординців,  
Що мруть за гріш, не впізнаєш,  
А залишаєш наодинці  
З прокляттям, що не має меж.  
О, неприкаяна сусідка,  
Невже такою ти і вмереш?  
Невже останнім лиха свідком  
Відбуде в пекло твій кортеж?  
О, завойовнице безбожна,  
Як ти тремтиш, як ти тремтиш!  
Моя клітинка тіла кожна  
Твій відчуває смерті дриж.  
Пізнала я тебе поближче,  
Пізнала хитрість я твою,  
В твоє вдивляюся обличчя,  
Та вовчу морду впізнаю.  
Ти – поза розумом і серцем,  
Все віддаляєшся, як тінь...  
А я жила й живу, не рветься  
Моєї волі нить! Амінь!

**Юрій БЕРЕЗА.**  
Рівненська обл.

Мал. Анатолія КАМИШАНСЬКОГО.



## Іронізми

- Скажені ціни не страшні тому, хто має шалені гроші.
- І на темні справи ідуть зі світлими надіями.
- Щоб вважатися інтелектуалом, багато розуму не треба.
- Був би мудрецем, якби не примудрявся постійно робити безглузді вчинки.
- Все, що уряд і нардепи народу наобіцяли, народу ще належить виконати.

**Володимир ШЕСТАКОВ.**  
м. Кременчук.

## Зооафоризми

Входив у довір'я на задніх лапах.  
Олень і обгавканий – благородний.  
Зайцеві на хвоста не наступиш.  
Не Кріт – не заривайся.  
Лев охоронців не потребує.  
Всестадно обраний.

**Леонід ЗАБАРА.**  
Сумська обл.

## ЛОСТІ

Давайте зараз  
вип'ємо за нас з  
вами, тому що  
без нас з вами  
за нас з вами  
ніхто не вип'є!

### • ЛІТЕРАТУРНА ПАРОДІЯ

## ЖИТТЯ СЕРЕД ЖИТТЯ

Сонечками комашніють зорі...

...Потяг золотим  
вогненним рогом  
Носорогом протаранив ніч!

**Григорій ЛЮТИЙ.**  
(Збірка лірики).

Щебетом пташе вечір добрий,  
Мурашить поетами повіт,  
Верблюдіє пагорбами обрій,  
Оленіє зрадою сусід.

Тут була схопилася прожогом  
І пішла спокуслива у ніч...  
А невтішний, обзавівшись рогом,  
Носорогом протаранив піч!

Кінь на луках твариніе путом,  
Комашніє мухами теля,  
Гуляйполе махновіе Лютим,  
Кажуть, Нестор теж ізвідтіля!

**Володимир СОЛОГУБ.**  
Запорізька обл.

Архів "зорянського"  
гумору – на сайті  
[www.zorya.poltava.ua](http://www.zorya.poltava.ua)

